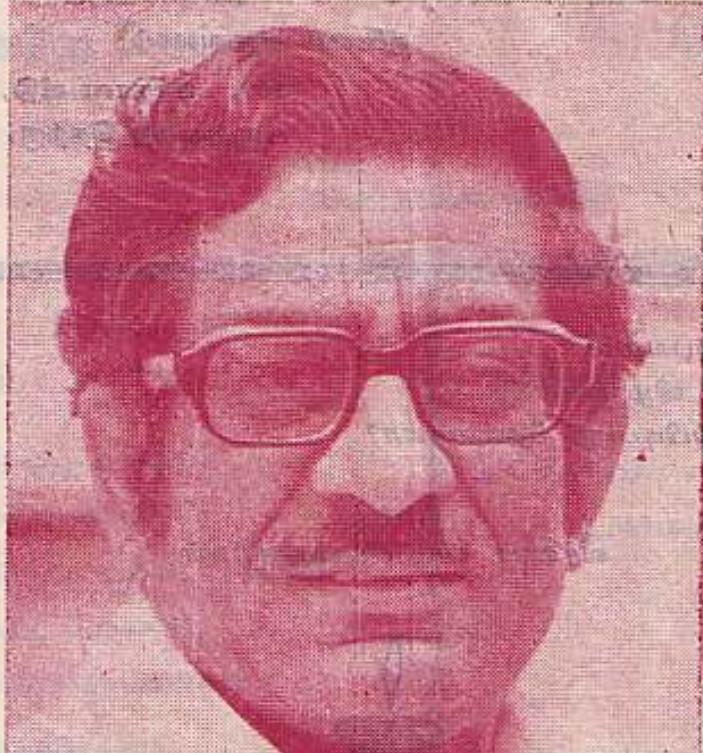

பாகு

திலக்ஷ்மி
விகாரணன்
இது

எண் : இறுதி 2-50

“பொதுமேன்வாயில் சில நாட்களுக்குப் பழவாக
உள்ளியல்லோ உருக்கியபோதும், அதனால் அவ்வாறு தடித்தும்
நெத்துக்கொள்ளி எனது ஸ்ரீ ஜி. ஜாக்கியோம்யே, அதை
நூல்கள் மேன்மேறும் இயற்றப்பட்டு வேண்டியதின் அத்தியா
யியத்திலோ எடுத்துக்கொட்டாறுடன். நான் சரியான நெறியை
மேற்கொண்டிருக்கிறேன் என்பதையும் உறுதிப்படுத்தி
ஏன்.”

— ‘அடியும் முடியும்’ முன்னுரையில் க. கங்காபநி

ஓஸிரியர் - கணசதிகணக்கன் -

தரமான துங்க நகைக்ட்டு
நம்பிக்கையான
சிறந்த இடம்

நியூ லலிதா ஜாவலர்ஸ்

கரடிப்பேர்க்கு,
கண்டி வீதி,
கிளிநோச்சி.

தலைமை அலுவலகம்:

159, பிரதான வீதி,
கலூத்துறை தெற்கு.

2534

- ஏ திருமண வைபவமா?
- ஓ பிறந்த நாள் விழாக்களா?
- ஏ வெளிப் படப்பிடிப்புத் தேவைகளா?

சிறந்த
வர்ணப் படப்பிடிப்பாளர்கள்

சக்தி ஸ்ரூடியோ

கண்டி வீதி,
கிளிநோச்சி.

Film Roll, Album விற்பனைக்குஞ்சு.

நாட்டுப்புல்லிக்கூடு - ரீதிமுடிபு

“ உலகைப் புரட்டிஓர் புதுயுகம் காட்டிட
எழுதுகோல் இங்கோர் நெம்புகோல் ஆகட்டும் !”

இலக்கிய இருதிங்கள் இதழ்

சேர்க்கும் பொறுப்பு
முனை, திருவாந்தூர், மே 14/08/09.

மழை : 2

ஜனவரி --- பெம்ரவரி

துளி : 4

திருட்டிப் பார்க்கின்ற...!

புதிய ஆண்டு மலர்ந்திருக்கின்றது
ஆனால் இன்னும் இங்கே
புதிய சிந்தனைகள் மலரவில்லை!

பழைய ஆண்டின் பல சம்பவங்களை
இங்கே நிலைநிறுத்திப் பார்க்கவேண்டியது
அவசியத்தின் தேவையாகியுள்ளது.

பாரதி நூற்றுண்டு சென்ற
ஆண்டின் இலக்கிய ஏட்டில்
பல சம்பவங்களை
பொறித்துப் போயிற்று.

மாதந்தோறும் பாரதி நூற்றுண்டு
ஆய்வுக் கட்டுரைகள் அறிஞர்களால்
விமர்சன அரங்கில் படிக்கப்பட்டன
இவை நூல்வடிவில் வெளிவர
ஏற்பாடுகளும், தயார்.

ஆனால் இதற்கிடையில்
பாரதி பற்றி ஈழத்தில் வெளிவந்த
ஒரு சிறு நூல் — இதுதான்
�ழத்தின் பாரதிபற்றிய
ஒரே ஒரு நூல்
கன்ற கோஷத்துடன்
முந்திரிக் கொண்டையாய் முந்திக்கொண்ட
சம்பவமும் நடந்திருக்கிறது.

பாரதி நூற்றுண்டைப்
பயன்படுத்தி — தம்மை
வளர்த்துக் கொண்டவர்களும்
பிரபல்யப் படுத்திக் கொண்டவர்களும்தான்
சென்ற ஆண்டில் அதிகம்.

சென்ற ஆண்டில் — நாம்
இழந்தவை ஏராளம்
'விமர்சன வித்தகன்' கைலாசபதி,
'செல்வின் செல்வன்' யாழ் - தேவன்,
தி. ஜானகிராமன்

இலக்கிய நீண்டுச் சுவட்டின்
புரட்ட முடியாத அத்தியாயங்கள்.

இவர்களுக்கான அஞ்சலியிலும்
தங்களை நிலைநிறுத்திக் கொள்ள
முற்பட்டோர்தான் அதிகம்.

உலகில் முதன்முதலாக
ஶேர்தல் வேண்டாம் - என்று
வாச்குப் போட்ட சம்பவமும்
நடந்து முடிந்திருக்கின்றது.

இலக்கிய நூல்களைப் பொறுத்தவ
தமிழகத்தில் இருந்து ஏராளமான
நூல்கள் - ஈழத்தவர்களது
வெளிவந்ததும் கடந்த ஆண்டில்தான்.

இதன் பின்னணியில் பல
கசப்பான அனுபவங்களையும்
உவப்பான நன்மைகளையும்
பெற்றவர் பலர் - இந்நிலை
இன்றும் தொடர்கிறது.

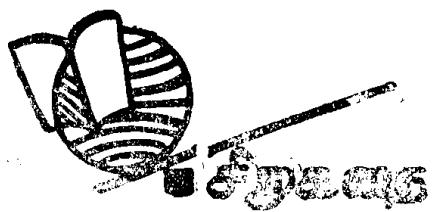
கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக
அளிக்கப்படாத சாலூநித்திய மண்டலத்தின்
பரிசுகளும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

பகிள்கரிப்புக் கோஷங்களும்
முஸ்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

புரம்பறை

இடைவெளிகள்

கோவிலா மகேந்திரன்

தை மாதம் பூத்தபின்பும், கார்த்திகை மாதம்போல் அந்தக் கடும்மழை 'சே' வெனப் பேசிரைச்சலுடன் பொழி ந்து கொட்டிக் கொண்டிருந்த ஒரு காலைப்பொழுதில் பாடசாலையை நோக்கி விரைவாக ஓடிக் கொண்டிருந்தான் நீதிராஜா. மழை நனையாமல் ஒரு 'சேட்' பையினுள் தஞ்சம் புகுந்து கொண்டிருந்த புத்தகங்களும் கொப்பிகளும் அவன் கக்கத்திலுள் இருக்கமான பிடியில் அகப்பட்டிருந்தன. என்னைய வைத்த தலையின் பாதுகாப்பிற்காக நான் காக மடித்துத் தலைக்கு மேல் அவன் போட்டிருந்த 'சேட்' பத்திரமாக நனைந்து நீர்த்து விரிகள் முகத்தில் பூநித்தோடின. பாடசாலை முகப்பிற்கு வந்து சேர்ந்துவிட்ட நீதிராஜா புத்தகக் கட்டை எடுத்து ஒரு மேசையில் வைத்துவிட்டுத் தலையில் 'தெப்பமாய்' நனைந்து போய்க் கிடந்த 'சேட்டை' எடுத்து முறுக்கிப் பிழிந்து நீரை அகற்றி னன். பின்னர் அந்தச் சேட்டிலோயே தலையையும் காற்றச்சட்டைக்கு மேல் உடம்பையும் கைகால்களையும் தூண்டத்துக் கொண்டான். மறுபடியும் நீரைப் பிழிந்து ஏறிந்துவிட்டு சேட்டை உதறி உடம்பில் போட்டுக் கொண்டான்.

'என்ன மழை பெய்தாலும் நீதிராஜா வந்திடுவன்...'

'பாஸம்... குடையுமில்லை... மழையிலை நனைஞ்சுகொண்டு வாருன்...'

வகுப்பில் பிரசன்னமாயிருந்த இரண்டு மாணவர்களின் குறிப்புரையைத் தொடர்ந்து, 'நான் என்ன பனங்கட்டியே! மழை யிலை நனைஞ்சாக் காராஞ்சு போயிடுவனே! குடையில்லையென்டு சாட்டுச் சொல்லிக் கொண்டு வீட்டிலை நின்டா இன்டைக்கு வாத்தியார் படிப்பிக்கப் போகுரோ! வகுப்பு ஒழுங்கு படுத்தி ஆக்கணோ இருக்கி, மொனிட்டர் தெரிந்து, இடாப்பு எழுதி.. இதுகளோடை போடும்

எதற்குமே கிறுங்காத ஒரு கம்பீரம் நீதிராஜாவின் குரலில் ஒலித்தது. 'என்னடா விசர்க்கதை கதைக்கிறுய்! இன்டைக்கு முதல்நாள் பள்ளிக்கூடம் வாத்தியார் படிப்பிக்கப் போகுரோ! வகுப்பு ஒழுங்கு படுத்தி ஆக்கணோ இருக்கி, மொனிட்டர் தெரிந்து, இடாப்பு எழுதி.. இதுகளோடை போடும்

இண்டைப் பொழுது.....' முதல் வாங்கில் மடிப்புக் கலையாத சேட்டுடன் அமர்ந்தி ருந்த மணிவண்ணன் தனது 'நாட்டான் மையை நிலைநிறுத்தப் பார்த்தான்.

மணிவண்ணன் படிப்பில் 'மக்குத்தான். ஆனால் அவனுடன் எதிர்க் கதை கதைத்து வெல்ல முடியாது என்பதைப் பல சந்தர்ப் பங்களில் அவதானித்திருந்த நீதிராஜா எது ஏது ஏதும் பேசாமல் தனது புத்தகங்களை இரண்டாம் வாங்கில் வைத்துவிட்டு அதற்குரிகில் அமர்ந்துகொண்டான். முதல் வாங்கில் நிமிர்ந்து உட்சார்ந்திருந்த மணிவண்ணன் மீண்டும்,

'என்னடா நீதி? நீ வழக்கமாகச் கடைசி வாங்கிலை இருக்கிறனி இந்த வருசம் முன் னுக்கு வரப் பாக்கிறோ... இரண்டாம் வாங்கிலை அவர் வலு சூசாலாய் இருந்திட்டார்' என்று கொழுவினான்.

'கடைசி வாங்கிலை இருந்தவை கெடுக லும் கடைசி வாங்கிலை இருக்கத் தேவை யில்லை. அவையளும் முன்னுக்கு வரலாம்... வரவேணும்...'

தெளிவான குருதிகளை கீட்சண்யமாகக் கூறுய நீதிராஜா தாங்கூறிய வசனக்கிள் பொருளை மணி சரியாகப் புரிந்து கொண்டான் என்பதை ஆராய்பவன் போல மணியின் கண்ணினாலுள் கூர்ந்து பார்த்தான். 'மக்கு' மணிக்கு இவன் சொன்ன வசனத்தின் ஆழமான பொருள் விரிந்திருக்க நியாயில்லை.

'ஶன்னம் பறக்க ஒன்று விட்டனெண்டால் நீ கடைசி வாங்கிலை கூட்டாயம் போய் விழுவாய்' எண்டாலும் உன்னேடை என் வீணைக் கொழுவவான் வாத்தியார் விட்டாப் பிறகு போவாய்தானே.....'

என்று வாத்தியார் தமக்குக் சார்பாகவே 'இருப்பார் என்ற நம்பிக்கையுடன் கூறிய மணி எழுந்து தனக்கேயேறிய மிகுக்குடன் வெளியே போய்விட்டான். நீதியுடன் வீணைக் கொழுவினால் பின்னர் பார்த்தெழுதக் கணக்குக் கொப்பி தரமாட்டான் என்று பார்ம் மணியிடம் இல்லாமல் இல்லை.

மற்ற நன்றாகவிட்டு வினம்- வெளித்த பின்னர் வந்து சேர்ந்தார் உபாத்தியார். வகுப்பில் 'அரைவாசிப் பேர்தான் வந்திருந்தார்ஜன் மிச்சப் பேருக்கு 'மழை' என்று 'சாட்டு' ..

வகுப்பில் 'எல்லாருடைய வணக்கத்தை யும் பெற்றுக் கொண்ட பின்னர்.

'நீங்கள் இந்த வருஷம் பத்தாம் வகுப்புக்கு வந்திட்டியள் சோதனை எடுக்கப் போறவருடம். வேறை வேலையளை எல்லாம் விட்டுட்டுப் படிப்பில் மிகவும் அக்கறையா இருக்க வேணும் இன்றைக்கு... முதலிலே ஒரு மொனிட்டர் தெரிவு செய்ய வேணும் வகுப்பிற்கு.....' என்கிறார்.

'போன வருஷம் மணிதான் மொனிட்டராய் இருந்தவன் இந்த வருஷமும் அவன் இருக்கட்டும் சேர்' இது முதல் வாங்கில் மணிக்குப் பக்கத்தில் இருந்த சோமசுந்தரசர்மாவின் வேண்டுகோள். மணி அந்த ஊர் விதானையாரின் மகன், பெரிய இடம். தகப்பனின் 'அடக்கியானும்' குணங்கள் மணியிடமும் தாராளமாக உண்டு. அதனால் மணி 'மொனிட்டர்' வேலைக்குத் தகுதியானவன்தான் என்பது வாத்தியாருடைய என்னமும் கூட..

'மணி மொனிட்டராய் இருக்குறது எல்லாருக்கும் விருப்பமோ? அல்லது வேறை ஏதாவது விருப்பங்கள் இருக்கோ?' ஓப்புக்குத்தான் ஆசிரியர் சேட்டார். வேறு 'முன் மொழிதலகள்' வராது என்பது அவரது அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை. ஆனால் அவர் முற்றிலும் எதிர் பாராமல் நீதிக்குப் பக்கத்தில் இருந்த சோதி திடுமென்று எழுந்தான்.

'நீதிதான் 'இந்த வகுப்பிலை கெட்டிக் காரன். அவன் மொனிட்டராய் இருக்க வேணும் எண்டு நான் விரும்பிறன்.....' ஆசிரியர் திடுக்கிட்டுத்தான் போனார். ஒரு நாளும் முன்னுக்கு வராது கூட்டம் இன்று..... இவன் என்ன கூறுகிறான்?

தனது திகைப்பில் இருந்து சில வினாடி களில் விடுபட்ட ஆசிரியர், பெரும்பான்மை

நாட்டான்மைக்குச் சாதாமாகவே அன்யும் என்ற பெரு நம்பிக்கையுடன்,

‘சரி நீதிராஜா மொனிட்டராய் வரவேணும் என்று விரும்பிறவை கை உயத்துக்கோ பாப்பம்.....’ என்றார். அவரது நம்பிக்கை பொய்த்துப் போகவில்லை. வழக்கமாகக் கடைசி வாங்கில் அமருகிற அமர்த்தப்படுத்திற அந்த ஐந்து பேர் தான் கை உயர்த்தினார்கள்.

‘மணி மொனிட்டராய் இருக்கவேணும் எண்டு விரும்பிறவை’ மீது வகுப்பு முழுவதும் கை உயர்த்திற்று.

‘பெரும்பாலான ஆக்கள் விரும்பிறபடி மணிதான் இந்த வருஷமும் மொனிட்டர், என்று ஆசிரியர் இறுதித்தீர்ப்பு வழங்கிய போது ஐனநாயகக் கோட்பாடுகளுக்கே தாம் மதிப்பளித்து மணியை நியமித்ததாக அவர் தண்ணீச் சாதானப் படுத்திக் கொண்டாலும், நீதியின் போராட்ட வேகம் அவர் மனகை ஏதோ செய்தது. இவ்வளவு நாளும் பதுங்கி இருந்தவர்கள் பாயத் தொடங்கி விட்டால்.....’

‘நாங்கள் மொனிட்டராக இருக்காவிட்டால் பரவாயில்லை. ஆனால் மொனிட்டராயிருக்கிற தகுதி எங்களுக்கும் இருக்கெண்டு நீங்கள் ஒத்துக் கொண்டால் சரி.....’ தனக்கு முன்னால் உட்கார்ந்திருந்த மாணவனிடம் நீதி முனுமுனுத்தது ஆசிரியருக்கு கேட்டிருக்க நியாயமில்லை.

ஆசிரியர் முதல் செய்ய வேண்டிய கடமையின் இன்னெரு கூறுக்கு மெதுவாகத் தாவினார்.

‘வகுப்பிலை நீங்கள் என்ன மாதிரி இருக்கப் போறியள்? போன வருஷம் இருந்த ஒழுங்கின்படி இருங்கோவன் என்ன?

‘ஓம் சேர், போன வருஷம் முதல் வாங்கிலை இருந்தாக்கள்தான் இந்த வருஷமும் இருக்கிறம்.....’

முதல் வாங்கின் வலது பக்கத்தில் ஆசிரியர் மேசைக்கு அண்மையில் இருந்த மணி திருத்தியுடன் கூறிவிட்டு, ஓரக் கண்ணால் நீதிமுறைப் பாத்துக் கண் சிமிட்டினான்.

அந்தப் பார்வை உறுத்தியவுடன் போராட்டத்திற்குத் தயாரான நீதி எழுந்து நின்றன.

‘சேர், உயரமான ஆக்கள் எல்லாம் முதல் வாங்கிலை இருக்கினம். கட்டையான ஆக்கள் எல்லாம் கடைசி வாங்கிலை இருக்கிறம் ‘பிளாக் போட்டிலை’ எழுதிறது எல்லாத்தையும் இவையின்றை தலையள் மறைச் சுப்போடும் போன வருஷம் முழுதும் இப்பிடித்தான் நாங்கள் கஷ்டப்பட்டனங்கள். இந்த வருஷம் சோதினை எடுக்கிற வருஷம். அப்பிடி இருக்கோது. உயரத்தின்படி எல்லாரையும் ஒழுங்கு படுத்தி இருக்கவிடுங்கோ.....’

நவராத்திரி பூசை காதத்தில் இவர்களை நிவேதனம் பொருட்கள் தயாரிப்பதற்கு அழைப்பதில்லை. கிணற்றிலே நீர் அள்ளித் தொட்டியில் நிரப்பி விடுவதற்கும் இவர்களை கூப்பிடுவதில்லை. ஆனாலும் அவை இவர்களின் படிப்பை பாதிக்காதிருப்பதால் பேசாதிருக்கிறார்கள். இந்த விடயத்தில் - படிப்பைப் பாதிக்கிற விடயத்திலாவது கொஞ்சம் வலைந்து கொடுக்காவிட்டால் இனிமேல் பாடசாலை நடத்த முடியாது. ஆனால் இவன் கேட்பதன்படி உயர் ஒழுங்கில் மாணவர்களை இருக்க விட்டால்..... நீதிராஜாதான் முதல் வாங்கின் வலது பக்கத்திற்கு..... இப்போது மணி உட்காந்திருக்கும் இடத்திற்கு வருவான். மணி கடைசி வாங்கிற்குப் போவான். அத்துடன் இவர்கள் எல்லா மாணவர்களுக்கும் இடையில் கலந்து அமரப்போகிறார்கள். என்ன தான் செய்வது?

பஞ்சாய்ப் போன மயிர்களைத் தடவி விட்டுக் கொண்ட ஆசிரியரின் தலை கிறுகிறத்தது. பக்கத்து வகுப்பில் புதிதாய் நியமனம் பெற்று வந்த இளம் ஆசிரியர் ஒருவர் எல்லாரையும் ஒன்றியச் சேர்த்துக் குழு முறையில் அமைத்துக் கொண்டிருந்ததை எட்டிப் பார்க்க அவரது தலைச் சுற்றல் மேலும் அதிகரித்தது. இன்னதலைமுறை மர்றிக் கொண்டிருக்கிறது அவரும் மாற்றான் வேண்டும். வேறு வழியில்லை.

சோலைக்கிளி'

மெழுகுதிரி தேய்வதனைப் போன்று
மேணியிலே சுரப்பெடுக்கும் வெண்ணை
ஒழுகுவதால் உருக்குலையும் நிலவே
உயிர்த்தெழுந்த நாள்முதலாம் நீயும் —
தேய்வதையும் கொழுப்பதையும் பார்த்து
தெவிட்டிவிட்ட மாணிடர்க்கு உன்றன்
நோய் தெரியும்; மருந்திருந்தால் குள்ள
நரியினைப்போல் சூதுசெய்ய மாட்டார்!

பலநூறு ஆண்டுக்கட்கு முன்னால்
பிரசவித்த தாயாரோ என்னை
உலகிடமே கொடுத்துவிட்டார் தத்து
உண்ணுமல் தாய்ப்பாலே நானும் —
போஷாக்குக் குறைந்தவளாய்ப் போனேன்
புலனைத்தும் வளர்டால் தானே
காசான்நோய் கண்டவளாய்த் தேய்ந்து...
கடவுளது புண்ணியத்தால் பிழைத்து...

என்றுபல தன்மைகளைச் சொல்லி
இடையிடை அழுவதற்கு மேசப்
போன்றாறைக்குட் சென்றுவிட்டு மீணும்
பிரளாயே! நீசரியாய் விபரம் —
அறியாத குருத்தெண்பேன் ஆமாம்
அகிலத்தைப் போட்டுச்சுப்பும் வறுமை
குறைப்பதற்கே மருந்தறியார் இடத்து
குழறுவதில் லாபமுண்டோ? குருடி...! ★

கலையழகு மினிரும்
அச்சு வேலைகளுக்கு...!

ஓர்ராஷ் அச்சகாஷ்

17பி. ஐம்மா பன்ஸிவாசல்
தெரு, யாழ்ப்பாணம்.

கைலாசபதி

செ. யோகநாதன்

அறுபதுகளில் எழுத ஆரம்பித்த எங்களுக்குச் சரியான நெறியினைக் காண்பித்து நேர்ப்படுத்தி வைத்தவர் பேராசிரியர் கைலாசபதி. இலக்கியமென்பது வெறும் இலக்கியமல்ல, அதுவும் மறைமுகமாக அரசியலே என்றும், மானிட குல விடிவுக்கு எழுதுவதே சரியான படைப்பாளியின் இலட்சியமாய் இருக்க வேண்டுமென்றும் போதித்து, சரியான இலக்கிய நெறியை மட்டுமல்லாது அரசியல் வழியையும் காண்பித்து எம்மை ஆளாக்கியவர் கைலாசபதி.

நாங்கள் இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகமானகாலம், முந்போக்கு இலக்கியத்தினை நிறுவுவதற்கான பெரும் போராட்டம் நிகழ்ந்து கெண்டிருந்தகாலம். அரசியலைப் போலவே இலக்கியத்திலும் புதியவீச்சுகள் நிகழ்ந்துகொண்டிருந்த காலம், பழைய வாதங்களை ஒங்கி நிராகரித்து ‘முற்போக்கு இலக்கியம்’ என்ற கருத்து முன்வைக்கப்பட்டபோது, அதற்கெதிராக பெருஞ்சவால் களும் மறைமுகமான தாக்குதல்களும் பல திசைகளிலிருந்தும் வந்தபோது அவற்றை யெல்லாம் வலிமைகொண்டு எதிர்த்துப் போர் புரிந்தவர் கைலாசபதி. தர்க்கர்தீயான கருத்தினை முன்வைத்து, அணிதிரண்டுநின்ற கலாசார இலக்கியத்தினை மேலும் வலிமையும், வளர்ச்சியும் சொள்ளச் செய்தவர் அவர். தமிழிலக்கியப் பரப்பிலே, தமது விமர்சன அணுகுமுறையின் மூலம் புதியதொருபாதையினைச் சமைத்த அவரால், புதியதொரு பரம்பரையே உருவாகி, இன்று அவரது இயங்கியல் பொருள் முதல் வாதக் கோட்பாட்டினை எல்லா அம்சங்களிலும் பிரயோகித்தல் - என்ற உயிருள்ள வழியினைக் கையாண்டு தமிழின் பல்வேறு துறைகளையும் செழுமைப்படுத்தி வருகிறது. கைலாசபதி அவர்களின் மிகப்பெரிய பஜம் அவரது தன்னடக்கமாகும். அவரோடு பழகும் வாய்ப்புக் கிடைத்த எவருக்குமே இது நன்றாகத் தெரியும். அவரைப் போன்ற ஒரு படிப்பா

ளி யை, சிந்தனைபூர்வமான அறிவாளியை இன்னுமொருமுறை சந்திக்கக் கிடைக்குமோ என்பது சந்தேகம். பூகர்ப்பத்தின் பெரும் பாலான நாடுகளை அவர் சுற்றிப் பார்த்தவர். அவற்றினையெல்லாம் தனது நாட்டின் இயல்புகளோடு பொருத்திச் சிந்தித்த தேசபக்த உள்ளம் கொண்டவர்.

பேராசிரியர் அவர்கள் பாரதியைவில் ஆழமான பங்களிப்பினைச் செய்தவர் இன்னும் செய்வதற்கு நிறையச் கேரிப்புகளை வைத்திருந்தவர். முயற்சிகள் கைகூடாமற் போனது தமிழருக்கு மிகவும் பேரிழப்பெஸ்றே கருதவேண்டும். தமிழகத்திலுள்ள பல ஆய்வாளருக்கும், சிந்தனையாளருக்கும் ஒரு நம்பிக்கை நட்சத்திரமாகவே துவங்கியவர் கைலாள் அவர்கள். இனிவரும் விமர்சன ஆய்வுத்துறை இந்த நட்சத்திரத்தையே பின்பற்றிச் செல்லப் போகிறதென்பது ஏற்கனவே நிருபணமான உண்மையாகும்.

புதிய படைப்பாளிகளை அவரைப்போல உற்சாகப்படுத்தியவர்கள் மிகக் குறைவே. வெறும் உற்சாகப்படுத்தல் மட்டுமல்ல, சரியான நெறிப்படுத்தல், அன்பான சுட்டிக் காட்டுதல்கள், ஆலோசனைகள் என்பன அவர் புதியவர்கள் மீது காட்டுகின்ற ஆர்வத்தின் அடையாளங்களாகும். இன்றைக்கு எழுதுகின்ற எங்களில் பலர் இந்த அரவணைப்பினைப் பெற்று வந்தவர்களே. எங்களால்தான் இந்த இழப்பின் வலியதாக்கத்தையும், துன்பத்தையும் மிகச் சோகத்தோடும், ஏக்ஸ்த்தோடும் உணரமுடியும்.

ஒரு மார்க்கிலை வெனினிலை வாதி என்பதிலே பெருமா கொண்டவர் கைலாசபதி. இதனேலேயே மூர்க்கத்தனமான தாக்குதல்களையும், எதிர்ப்புகளையும் அவர் எதிர்கொண்டார். அவைகள் அவரைப் புடம் போடவைத்து, பிறபோக்கு வாதிகளை நிர்மூலமாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நூற்றிரண்டில் சிறந்த

தமிழ்நின்கலாசபதி என்பதை வரலாது குறித்து வைக்கும். கடந்த முப்பதாண்டு காலமாக தமிழ்கியப் பரப்பின் பலவேறு துறைகளிலும் அவரால் ஏற்பட்ட தத்து வார்த்தீயான பாதிப்பு, அவரால் உருவாக்கப்பட்ட பலராலும் பலவேறு விதமான

வளர்ச்சி ரூபங்களில் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படும். இவை நாட்டுள்ளீகள் கடந்த ஒரு பரந்துபட்ட தமிழ்வளர்ச்சியாக உருப்பெறும். இந்த நிலையேதான் அவரது ஆழ்ந்த அறிவையும், ஆனாமையையும் நாங்கள் பரிபூரணமாகவே அறிந்து கொள்வோம்.

காந்தி கைலாசபதி

(கலாந்தி கைலாசபதி குறித்து THE HINDU ஆங்கிலத் தினசரி
16-01-1979 ம் திகதிய இதழில் வெளியிட்டிருந்த கட்டுரையை
வானம்பாடி மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டது. அதனை நன்றியுடன்
இங்கு பிரசரம் செய்கிறேம். [ஆ-ர])

இயற்கை அல்லது சமூக விஞ்ஞானங்களைப் போலவே இலக்கியத்தை முறையாக ஆராயவும் விஞ்ஞான நோக்கு அத்தியாவசியமான பகுதியாகும். கையாளும் முறை வேண்டுமானால் வேறு படலாம். இந்த முறையை ஒப்புக்கொள்ளவும் தமிழராய்ச்சியில் இதனைக் கையாளவும் வேண்டிய 'கருணம் வந்துவிட்டது. இவ்வாறு கருதுகிறார் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத் தன் தமிழ்த்துறைத் தலைவரான பேராசிரியர் கே. கைலாசபதி.

மலேசியாவில் பிறந்த ஸ்ரீலங்கா சமூக விஞ்ஞானியான இவரது சருக்குப்பாடி தமிழராய்ச்சியில் பற்பல முயற்சிகளும் ஒரு வகை உள்முகப் பார்வையால், பாதுச்சப்பட்டுள்ளன. இதனால் உலக நோக்குகளும் பிறதுறை அறிவுகளும் விலக்கப்படுகின்றன.

பல்துறை அறிவுகளின் இணக்கத்தோடு உலகம் முழுவதும் இலக்கிய ஆய்வு அறிவை பூர்வமாக வளரும் போக்கிற்கு இது முரணாக உள்ளது. இந்த விஞ்ஞானப்பார்வை இல்லாமையால் முழுக்க முழுக்க உள்ளனர்வு வசப்பட்டது. இக்கிய மென்றும் சொல்லுகிற எல்லைக்குப் போய் அதனை அரிதாகவும் பெரிதாகவும் போற்றி செய்கிறேம். இலக்கியத்தின் அடிப்படைகளையே மறுதலிக்கின்றேம்.

பல நூல்களின் ஆகிரியரும் ஆராய்ச்சி நூல்கள் படைத்தவருமான டாக்டர் கைலாசபதி விஞ்ஞானத்தின் அடிப்படைகளிலிருந்து இக்கிய அனுபவம் மொறுபட்டது. என்பதை உணராமல் இவ்வாறு கூறவில்லை.

எளிநும் பன்டப்பாளன் தன் சமூகப்பினர்வியையும் பிரச்னைகளையும் முற்றிலும் புறக்கணிக்க முடியாது. இக்காலத்தில் ஒவ்வொரு துறை அறிவும்-சமயமானாலும் இலக்கியமானாலும் சமூக இயல் தாக்மின் றி இயங்க இயலாது. தமிழராய்சி இத்துறையில் தக்க கவனம் செலுத்தவில்லை.

இப்போக்கிற்கு காரணம்யாது? டாக்டர் கைலாசபதி கூறும் காரணங்கள் இரண்டு. புதிய லட்சிய பாகத்தை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளாத ஆசிய மக்கள் பழைய வரலாற்றுப் பொழுதை விளையும் விளையும் இழிவைக் குறித்த அச்சமும் கவலையும் ஆகும்.

அடுத்த படியாக தற்காலத் தமிழ் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியில் ஒரு முக்கிய குறைபாடு. பிற மொழிகளையும் கலாச்சாரங்களையும் முழுக்கமுழுக்க ஒதுக்கி விடுவது. இதனால் கல்பின் வீரன்றிப் போகிறது. தமிழ்

நாட்டில் இருப்பது தனி த் துப் போன
வாழிக் கலாச்சாரம் என்று பேராசிரியர்
அறுகிறுள்ளார்.

ஏதோ காரணங்களால் சமஸ்கிருதம்
ஒருக்கிணவக்கப்பட்டது. அபபடியானால்
மாத்திரம் அறிவுச் சாளரம்-ஆங்கிலம் ஜெர்மானி பிரெஞ்சு ரஷ்ய மொழிச்சாளரங்களில்
இன்று திறந்து விடப்பட்டிருக்க வேண்டுமே,
அதுவும் இல்லை.

இந்தக் கலப்புக்கலாச்சாரத் தாக்கத்தை
எப்படி உண்டாக்குவது? சமுதாய இயக்கங்
களால் நான் அது முடியும். வெறும் கல்
வித்துறை அறிவாளிகளாலேயே அது சாத்தியமல்ல. அநாவசியமான உள்முகப் பார்
வையும் தனித் தன்மையுணர்வும் உடைக்கப்பட்டு இது போன்ற பிறநாட்டு அனுபவங்களை உணர முற்பட வேண்டும்.

பல நாடுங்களில் அறிவாளிகள் சமூக
இயக்கங்களோடு பின்னால் முன்னண்மீல்
நிர்க் நமகு பாக்டிரில் கடைசி வரிசையில்
அவர்கள் காணப்படுகின்றனர். கல் வித்துறைப் புதுமைகளுக்கு விரோதி களான அறிஞர் கூடாரமாக அல்லவா, விளங்குகிறது!

பேராசிரியர் கைல்லாசபதி தமிழ் வீரயுக்க கவிதைபற்றி கிரேக்க அனுபவங்களை இணைத்து டாக்டர் பட்டத்திற்கு ஆய்வு செய்தவர். பர்மிங்ஹாம் பல்கலைக்கழகத் தில் கிரேக்க இலக்கியப் பேராசிரியராக இருந்து ஓய்வுபெற்ற பேராசிரியர் ஜார்ஜ் தாம்சனின் ஆய்வு முறையில் ஈடுபட்டு வழி காட்டப் பெற்றவர், தமிழின் தனிச்சிப்பு என்ற நம்பிக்கைகளிலிருந்து தன்னை விடுவித்த பார்வை அது என்று பேராசிரியர் கருதுகின்றார். தமிழுக்கென்று தனித் தன்மைகள் உண்டு; என்றாலும் அவை மேற்போக்கானவை. பிற்மொழி வீரயுக்க கியத்தோடு ஒப்பிடத்தக்க கூறுகளை தழுவிலும் உள்ளன என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

தமிழ் நாவல்கள் பற்றி விரிவாக ஆய்வு செய்த கலாசபதி பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டு சமூக பொருளாதார மாற்றங்களும்

ஆங்கிலக் கல்வியும் மத்தியதரவர்க்க அறி வாளிகளின் தோற்றமும் தமிழ் நாவல்களை உருவாக்கின என்று எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

வரலாற்று ஆராய்ச்சியில், தமிழரினர் கள் இன்னமும் ராஜங்கள் சரித்திரமே வரலாறு என்று கருதிவருகிறார்கள் என்று சுடிக்காட்டுகிறார்.

நார்பத்தைந்து வயதான பேராசிரியர் கைலாசபதி தினகரன் [இலங்கை] இதழின் ஆசிரியராய் விளங்கியவர். ஸ்ரீலங்கா பல்கலைக் கழகத்தின் யாழ்ப்பாணப் பிரிவின் முதல்தலைவராகத் திகழ்ந்தவர். [1974-77]

உலக நாடுகளைப் பண்முறை வலம் வர்க்க இவர் அயோவா பல்கலைக் கழகத்தில் பாடப்பிலைக்கியத் துறை உறுப்பினராகவும் கல்போர்னியப் பல்கலைக் கழகத்தில் பகுதி நேரப் பேராசிரியராகவும் இருந்தவர். தற்போது மகாகவி பாரதி யாரின் இலக்கிய ஸ்தானத்தை அவர் காலப்பின்னணியிடன் ஆய்ந்து வருகிறா. ★

ஏக்கப் பார்வை

‘செல்வானந்தன்’

நாங்கள் — ஏழை எருதுகள்

நாள் முழுச்ச

மாழுகிறோம் வயலில் — எமது

வயிற்றுப் பசி தீர்ப்பதற்கு

வைக்கோற்கட்டு தன்னை

பார்க்கின்றோம் — ஆனால்

அந்த வைக்கோற்கட்டில்

படுத்திருக்கும்

‘பசியாத நாய்கள்’ — எங்களை

வைக்கோலை புசியாமல்

தடுக்கின்றன.

எட்டாந்தின்று — ஏக்கத்துடன்

பார்க்கின்றோம்

வைக்கோற்கட்டட!

வெள்ளைச் சேலை

செ. கணேசலிங்கன்

“உடனே புறப்பட்டு வருகிறேன்”

முத்துவிங்கம் டெலிபோஜீ வைத்து விட்டு, சிந்தனை மங்கி உணர்ச்சிகள் மேலிட, செயலற்று நாற்காலியில் இருந்துவிட்டான்.

“ஏன், என்ன நடந்தது? யார் போன் செய்தது?”

இந்திரா அவனது சோர்வு நிலையைப் பார்த்துக் கேட்டான்.

“அப்பாவிற்குக் கடுமையாம். உடனே வரச்சொல்லி மச்சான் சொன்னார்.”

“அப்ப போகப் போகிறீர்களா?”

“நீரும் வெளிக்கிடும். குமாரையும் கூட்டிக்கொண்டுதான் போகவேணும். மத்தியான யாழ்தேவியிலேயே போய்விடுவோம்.”

தன்முடிவை அழுத்திக் கூறினான்.

“நானும் பிள்ளையுமா? அத்தனை கெதியாக வெளிக்கிட முடியுமா? நீங்க போங்கோ. நாங்கள் அப்புறம் பார்த்து வருகிறோம்.”

தட்டிக் கழிப்பதுபோல அவன் பேச்க இருந்தது.

“இல்லை, ஒருமிக்கத்தான் போகவேணும். இப்ப எட்டு மணிதானே.”

அவன் குரலில் உறுதியான முடிவு ஒலித்தது. அதைக்கண்ட இந்திரா கேட்டாள்.

“அப்ப அவர் தப்பமாட்டாரா?”

“அப்படித்தான் மச்சான் சொன்னார்.”

“எனக்குத்தானே செத்தவர்களைப் பார்ப்பதென்றாலே பயம் மயக்கம்போல வந்துவிடும்.”

“இந்த விழல் கதைகளை விட்டுவிட்டுப் பயணத்திற்கு வேண்டியதுகளைக் கவனித்து வெளிக்கிடு.”

தட்டிக்கழிக்க முடியா நிலையை உணர்ந்து இந்திரா உறுதியாகச் சொன்னான்.

“அப்படியானால் மெயில் டிரெயினில் போவோம். பேர்த் ரிசேவ் செய்து டிக்கெட் வாங்கி வாருங்கோ.”

“இரவுக்குப் போக இன்றைக்கு பேர்த் திடைக்குமா? மத்தியான யாழ்தேவி எத்தனை வசதியானது.”

இரவிலே அங்கே இறங்கி உங்க வீட்டில் என்னால் சமாளிக்கழியாது. அங்கே என்ன வசதியிருக்கு. படுக்க நல்ல பெட் இல்லை. கக்குசில் கொமோட் இல்லை. கிணத்தடியில் நின்று குளிக்கவேணும். உங்க நண்பர் எவரையாவது போன் செய்து பேர்த் ரிசேவ் செய்யுங்கோ’

கொழும்பிலே பிறந்து வளர்ந்த இந்திராவின் சிரமங்களை அவனால் ஓரளவு உணர முடிந்தது. கடைசியாகத் தங்கையின் திருமணத்திற்கு அழைத்துச்சென்ற அனுபவங்கள் பற்றிய நினைவு வந்தது. கலியாண ஏற்பாட்டிலும் பார்க்க அவனுடைய வசதிகளைக் கவனிப்பதிலேயே தங்கையரது பொழுது கழித்ததை எண்ணிப்பார்த்தான்.

கலியாண்ததோடு கொழும்பிலேயே கட்டுண்டு கிடற்றான். தந்தையைக் கடை, சியாகப் பார்த்து ஆறு மாதங்களுக்கு மேலா விவிட்டது.

“சரி. உன்வசதிப்படியே புறப்படலாம். நான் போய் லீவு போட்டுவிட்டு டிக்கெட் டையும் வாங்கிக்கொண்டு வருகிறேன். நாங் கள் போவதற்கிடையில் அப்பாவிற்கு ஏதா வது நடந்துவிடுமோ என்றுதான் பயமாயிருக்கு” அவள் தன்னுடன் புறப்பட உடன் பட்டதையே பெரிய வெற்றியாகக் கருதி ஞன்.

“சீக்கிரம் காரைக் கொண்டு வந்து விடுங்கோ. நான் ஒருதடவை ‘சொப்பிங்’ போகவேணும்”.

“இன்றைக்கு என்ன வாங்க இருக்கு?”

“செத்த வீடென்றால் வெள்ளோச்சேலையெல்லோ உடுக்கவேணும். என்னட்டை நல்ல வெள்ளோச்சேலை எதுவும் இல்லை. ஓலி நெலவெக்கில் இப்ப நல்ல வெள்ளோச்சேலை வந்திருக்கு. ஜாக்கெட்கூட நான்தான் தைக்க வேணும்.”

‘காரை நம்பியிருக்கவேண்டாம். டாக் சியிலேயே போய்விடு. எனக்கு மனமே சரி யில்லை.’

“அப்ப நான் பாங்குக்குப் போகமுடிமுடியாது. ஐநூறு ரூபா காசு தந்திட்டுப் போங்கோ.”

பெயில் வண்டி ஓடிக்கொண்டிருந்தது. முத்துவிங்கத்திற்குத் தூக்கமே வரவில்லை. உட்கார்ந்தபடியே சிக்கெரட்டை ஊதிக்கொண்டிருந்தான். பிங்கலரில் ‘சோட்டைட்டி’யோடு எதிரே இந்திரா படுத்திருந்தாள். அவளது கவர்ச்சியிலும் பார்க்கத் தந்தையின் நினைவு புகைபோல எழுந்துகொண்டி

ருந்தது. இளமைக்காலக் கஷ்டமான வறுமையான வாழ்க்கை, தன் கல்விக் காகாயை இழந்த வேளையிலும் தந்தைசெய்த தியாகம், சாட்டேட் அக்கவுண்டென்சி பார்ட் சையில் சித்தியடைந்ததும், இந்திராவைத் திருமணம் செய்ய முடிவுசெய்தவேளை அவர்நடந்துகொண்ட பண்பாடு யாவும் அவனது அவனது நெஞ்சைப் பாரமாக்கி உணர்வுகளைக் கலக்கியது.

‘‘குமாரை ‘டடி’யோடு விட்டுவந்திருக்கலாம். அவனுக்கு இந்த வயதில் சாகிறவர்களையெல்லாம் என் காட்டவேண்டும்?’’

மேல்தட்டுப் படுக்கையில் தூங்கிக்கொண்டிருந்த தன்மகனைப் பற்றி இந்திரா கூறினாள். மரணத்தின் மேலுள்ள அவளின் பயமே மகனின் சாட்டாக பேச்சில் வருகிறது என அவன் எண்ணிக்கொண்டு மௌனமாக, புகையை ஊதிக்கொண்டிருந்தான்.

‘‘செத்த வீட்டில் பந்தம் பிடிக்கவா?’’ இந்திராவே பதிலையும் கூறினாள்.

‘‘அப்பாவிற்கு ஆபத்து என்றுதான் மச்சான் சொன்னார். நீ இப்பொழுதே செத்த வீடு பற்றியே பேசிக்கொண்டிருக்கிறோய்’’

முத்துவிங்கத்தின் குரலி, சோர்ந்தமன்றிலையினுல் ஏற்பட்ட கோபம் தொனித்தது.

இந்திராவைத் திருமணம் செய்ய முடிவுசெய்தபின் தந்தையிடம் சொல்லி அனுமதி பெறுவதற்காகக் கிராமத்திற்குச் சென்ற நாள், இரவு முழுவதும் வண்டியில் தூங்கமுடியாது சிக்கெரட்டை ஊதிய நீண்ட இரவு அவன் நினைவில் வந்தது. சீமெந்துத் தொழிற் சாலையில் சாதாரண தொழிலாளியாகச் சேர்ந்து சுப்பவைசர் அளவிலேயே அவரால் வளரமுடிந்தது.

“வீடுவளவு, கார், நீங்க கேட்கும் ரொக் கம் எல்லாம் தருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதுதான்...”

“நீ அந்தப் பெண்ணைக் காதலிக்கிறயா? எப்படித் தெரியவந்தது?”

“நான் ‘இடிற்’ செய்த ஒரு கம்பணியின் டைரக்டராகப் பெண்ணைன் தந்தை இருந்தார். பரீட்சையில் பாசானதும் என் நண்பர்கள் மூலம் பேசிவந்தார்.”

“பெண்ணைப் பார்த்துவிட்டாயா?”

“மம்...”

“நீ இன்னும் சிறுபிள்ளையில்லை. உனக்குப் பிடித்துக்கொண்டால் திருமணம் செய்துகொள். அவர்கள் பணம் எதுவும் எனக்கு வேண்டியதில்லை. ஆனால் ஒன்றுமட்டும் என்னால் கூறமுடியும். வாழ்க்கைக்கு ஒரளை பணம் வேண்டும் என்பது உண்மைதான். அதை உன்னால் தற்போது உழைக்கமுடியும், நீ கூறும் பண்டங்களில்தான் மனி தப் பண்பாடு இருக்கும் என்று ஒருபோதும் என்னிண்டாதே...”

அறிவுரைகளிலும் பார்க்க அனுபவந்தான் உண்மைகளையதார்த்தமாகப் போதிக் கிறது என்று எண்ணிக்கொண்டான். அப்பா ஒரு சாதாரண தொழிலாளி. அவரிடம் இத்தனை அறிவு எப்படித் தோன்றியது. சிப்பியின் வயிற்றில்தான் முத்துப் பிறக்கிறது. திமிங்கிலங்களின் வயிற்றில்லை.

“பண்பாடு என்பது பண்டங்களிலில்லை. மனி த உணர்வு களிலிருந்து தான் பண் பாட்டை அறியவேண்டும்.”

அவரின் பேச்சை முன்னர் கேட்டதிலும் பார்க்க அதன் உண்மை தற்போது நூறு மடங்காகத் தெரிகிறது. ஏழு வருட அனுபவம்.

“வெள்ளைச் சேலை வாங்கிவிட்டேன். புது ஜாக்கெட் தைக்கமுடியவில்லை. அம்மாவின் செத்தவீடிடின்போதுபோட்ட வெள்ளை ஜாக்கெட்டைத்தான் பெட்டியில் வைத்திருக்கிறேன்.”

கடைசிவேளையில் புதிய ஜாக்கெட் தைக்கமுடியாத கவலை இந்திராவின் மனதைக் குடைந்துகொண்டிருந்தது வார்த்தைகளாக வெளிவந்தது. முத்துவிங்கம் யன்னை சிறிது உயர்த்தி குளிர்காற்றைக் கழுத்தில் படரவிட்டான்.

இந்திராவின் தாயாளின் கடைசி நாட்கள் வீட்டில் ஏற்படுத்திய பயங்கர நிழலை எண்ணிப் பார்த்தான். கொழும்பிலுள்ள சிறந்த டாக்டர்களையெல்லாம் வரவழைத்தனர். மூளையில் கட்டிவளர்வதாகக் கூறப்பட்டது. மூளை ஆபரேசன் என்றதும் அவள் நடுங்கினால். மரணப்பயத்தில் தூக்கமில்லாது தவித்தாள். தவிர்க்கமுடியாத நிலையில் அவள் மறுத்தபோதும் ஆபரேசன் நடந்தது.

கீழ்

இலக்கிய இருதிங்கள் இதழ்

★

[இதில் வெளியாகும் எந்தவாரு படைப்பின் கருத்துக்களுக்கும் அதன் படைப்பாளர்களே காரணர்கள். சில கருத்துக்கள் எமக்கு உடன் பாடற்றவை எனிலும் அதன் அவசியம் கருதியே பிரசரிக்கப்படுகின்றது.]

ஆசிரியர் குழு:

ப்ரியா

நிருபா

8/2, சிவன்கோவில் தெற்கு வீதி,
திருநெல்வேலி,
யாழ்ப்பாணம்.

டாக்டர்கள் யாவரும் பேர்ராடினர். சில நாட்கள் மட்டுமே உயிரைக் காப்பாற்ற முடிந்தது. இந்திரா முதன்முதலாக நேரிற் கண்ட மரணத்தைப் பார்த்து மயங்கி விழுந்தே விட்டாள். தாயைப் பிரிந்து துன் பமல்ல மரணத்தின் நிழலே அவளைப் பய முறுத்துகிறது.

“உன் அம்மாவை மறந்துவிட்டாய். வெள்ளை ஐரக்கெட்டை மட்டும் இன்னும் நீ மறக்கவில்லை.”

சிறிது குத்தலாகவே அவன் கூறினான்.

“அம்மாவின் கடைசி நாட்களை நினைத் தாலே எனக்குத் தூக்கமே வராதே. உங்களுக்குத் தெரியாதா?”

வீட்டிலே தாயாரின் படத்தை வெளியே தொங்கவைக்கவே அவள் விரும்புவதில்லை.

“உங்கள் வர்க்கத்தவரின் கோழைத் தனத்தையே நான் ஏழு வருடமாகப் பார்த்து வருகிறேனே.”

ஏழு வருடச் சிரங்கின் சொறி அவனது வார்த்தைகள்மூலம் வெளிப்பட்டதுபோல இருந்தது.

புகையிரத நிலையத்திற்கு மச்சான் வந்திருந்தார். அவர்முகம் வாடியிருந்தது. முத்துவிங்கம் எதுவுமே கேட்கவில்லை. இந்திரா வின் பெரிய பாரமான வெதர் பாக் இறக்பப்பட்டுக் காரில் ஏற்றப்பட்டது.

கார் ஓடிக் கொண்டிருக்கும் போதே மரண அமைதியைக் குலைப்பதுபோல மிகச் சிரமப்பட்டு முத்துவிங்கம் முன்சீட்டிலிருந்த மச்சானைக் கேட்டார்:

“அப்பாவின் நிலைமை எப்படி?”

மச்சான் எதுவும் கேட்காததுபோல மெளனமாக இருந்தார். அவனும் மீண்டும்

கேட்கவில்லை. கார் ஆஸ்பத்திரிப் பக்கம் போகவில்லை. வீட்டை நோக்கிச் சென்றது. முத்துவிங்கமும் எதுவும் பேசவில்லை.

வீட்டை நெருங்கியபோது ஒப்பாரி அழுகரல் கேட்டது.

முத்துவிங்கம் முன்னே பார்நெஞ்சோடு நடந்து வீட்டுக்குள் நுழைந்தான்.

இரு தங்கையரும் ஓடிவந்து அவளைக் கட்டிப்பிடித்துக் கதறி அழுதனர்.

“முத்து நெந்தானே முத்து வந்தானே என்று இரவெல்லாம் கேட்டாரே. நீ கொஞ்சம் முந்தி வந்திருக்கப்படாதா?”

முத்தவள் ஓப்பாரிபோலச் சொன்னான்.

“அப்பாவிற்குக் கொள்ளிவைக்கப் பிந்தாமல் வந்தாயோ?”

இளையவள் சொல்லி அழுதாள்.

முத்துவிங்கம் விம்மி விம்மி அழுதான்.

மச்சான் அயல் வீட்டிற்கு ‘பாக்’கை அனுப்பிவிட்டு இந்திராவையும் மகஜையும் அழைத்துக் கட்டிலில் பின்மாகக் கிடந்த மாமனைக் காட்டினான். அவனது மூகம் பயத்தில் கருத்து, கைகள் நடுங்கின. இளைய சகோதரி முத்துவிங்கத்தைவிட்டு, அவளை வரவேற்பதுபோலவந்து கட்டிப்பிடித்து அழுதாள்.

சாவீட்டுக் கருமங்களையெல்லாம் மச்சான் கவனித்தார்.

தந்தையின் கடைசி நாட்கள்பற்றிய செய்தியெல்லாம் சிறிதுசிறிதாக அவனுக்குச் சொல்லப்பட்டன.

“முத்து வைக் கூப்பிடவேண்டாம் என்று தான் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். நினைவில்லாது போனபின்னர்தான் ‘முத்து, முத்து’ என்றுகேட்டுக்கொண்டிருந்தார். நீ

வந்து பால் பருக்கும்வரை உயிர் போகாது
என்றுதான் நம்பிக்கொண்டிருந்தோம்.’’

அண்ணன் முறையான அயல்வீட்டவர்
ஆறுதல் கூறினார்.

மறுநாள் சுடலையாத்து முடிந்தபின்னரே
அவனது நண்பனும் ஆபரேசன் செய்து
கடைசிவேலை கவனித்தவருமான டாக்டர்
ரகுநாதன் வந்தார். அனுதாபம் தெரிவித்து
முத்துவிங்கத்தின் கையைக் குலுக்கிறார்.

‘‘நீதான் கடைசிவேலையில் கவனித்த
தாக எல்லோரும் சொன்னார்கள். என் நன்
றிகள்.’’

‘‘சாகடிப்பதற்கு என்ன நன்றி முத்து.
வயிற்றில் கட்டி மோசமான நிலையில்தான்
இருந்தது. நீதானே கொழும்பில் வசதியா
யிருக்கிறும் அங்குபோய் ஆபரேசன் செய்
யும்படி வற்புறுத்திப் பார்த்தேன். அவர்
சிறிதும் மசியவில்லை. உனக்கு அறிவிக்கவும்
வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டார்.’’

‘‘அதற்காக நீயும் பேசாமலிருந்தாயா...’’

நண்பன் அறிவிக்காமலிருந்தது தவறு
என்று காட்டுவதுபோல முத்துவிங்கத்தின்
குரல் கம்மி அடைத்தது.

‘‘முத்து, அவரை இன்னும் நல்லாய் நீ
புரிந்திருக்கவில்லை. மற்ற வர் எவருக்கும்
தொல்லைகொடுக்காது வாழுவும் வேண்டும்
சாகவும் வேண்டும் என்ற கோட்பாடு
கொண்டவா’’

‘‘அதற்காக...’’

‘‘சாவைப்பற்றி அவர் சிறிதும் கவலைப்
படவில்லை. ‘நீங்களே வெட்டுங்கள். சரி
வந்தால் சரி. இல்லாவிட்டால் எதுவும் குடி
முழுகிப்போய்விடாது. பின்னைகள் கொஞ்ச
நாளைக்குக் கவலைப்படப் போகிறார்கள் என்

றுதான் கவலை’’ என்று சொன்னார். கொழும்
புக்குப் போவதுபற்றி நான் சொன்னபோதே
பிழைப்பது சிரமம் என்பதை அவரும்
ஹலித்து அறிந்திருந்தார். அதைப்பற்றி
அவர் சிறிதும் கலங்கவேயில்லை... இந்திரா
முழந்தையெல்லாம் வந்ததாக அறிந்தேன்.
அவளை ஒரளவு மாற்றிவிட்டாயென்று
நினைக்கிறேன்.’’

கடையை மாற்றும் தோக்கத்தோடு
ரகுநாதன் கூறினான்.

‘‘மாற்றுவதா, அது இந்த யுகத்தில்
நடவாது. புரட்சி ஏற்பட்டாலும் இவர்கள்
தற்கொலை செய்வார்களே தவிர மாறமாட்டார்கள். நேற்று,
தான் வாங்கிவந்த வெள்
ளைச்சேலையைக் கட்டமுடியவில்லையே என்று
தான் அவனுக்குக் கவலை. அதுபோகச் சா
வீடு என்றாலே அவனுக்கு நடுக்கம். அப்
பாவை ஒரு தடவை பார்த்துவிட்ட நேரம்
தொடக்கம் நடுங்கியபடியே இருக்கிறார்.
இன்று மாலையே கொழும்புக்கு அனுப்பி
விடப்போகிறேன்.’’

‘‘முத்து, நான் அனுபவத்தில் கண்ட
உண்மையை உனக்கும் சொல்லவேண்டும்.
இந்த நடுத்தர, பணக்கார வர்க்கம் இருக்கிறதே,
இதைத்தான் மாதவன் முன்னர்
சொத்துரிமை வர்க்கம் - குட்டி பூர்ஷ்வா,
பூர்ஷ்வா என்றெல்லாம் சொல்லுவானே,
இவர்கள் தான் மரணத்தைக்கண்டு நடுங்கும்
கோழைகள். தொழிலாளர்களும் ஏழை
விவசாயிகளும் தான் மரணத்தின் போதும்
தங்கள் துணிச்சளையும் வீரத்தையும் காட்டிக்கொள்ளுகிறார்கள்.’’

தந்தையை இழந்த சோகத்தை நீக்கும்
மருந்தாக அக்கருத்து முத்துவிங்கத்தின்
சிந்தனையில் பாய்ந்தது.

பிச்சையிடம்

பிச்சையிடத் தகுந்த பத்தினி முத்து இராசரத்தினம்

“ஆங்கனம் ஆகிய ஆதிரை கையால்
பூங்கொடி நல்லாய் பிச்சையெறு”

எங்கனம் ஆகிய ஆதிரை?

“தீயுங்கொள்ளா” ஆதிரை; நன்ஸீயே
கருக்கும் கற்புடைய ஆதிரை.

“கணிகை ஒருத்தி கைத்துஞ் நல்க
வட்டினும் சூதினும் வான்பொருள் வழங்கிக்
கெட்ட” சாதுவன் மனைவி.

பிறர் நலனீச் சிறப்பை; வளத்தைச்
சுட்டிக்காட்டி ஆடவளைக் கேவிசெய்யும்
தகைமை எந்தப்பெண்ணிடமும் இருக்குமா?
கணிகையரிடந்தான் இருக்கும்.

சாதுவன்—

அவன்தான் ஆதிரையின் கணவன்.

திரண்ட செல்வத்தைத் தன்னிடத்தே
கொண்டிருந்த அவனைப் புகழ்ந்தாள், போற்
றினான்; அவனுடன் சேர்ந்தலைந்து சுகித்
தாள்.

சாதுவனுடைய செல்வமனைத்தும் அவனுடைய காலடியில்!

இனி அவனிடம் எதனைத்தான் வைறு
முடியும்?

நகைத்தாள்.

‘பிறர்நலங்காட்டிக், காணாமிலி’ கையா
விரித்து உதட்டைப் பிதுக்கினான்.

உடலும் உள்ளமும் கூனிக்குறுக நின்ற
சாதுவனுக்கு—

வெறும் வீதியைக் காட்டியது ஒரு கை.

வீதியில் நின்ற சாதுவன் பதறினேன்.

பரத்தையர்க்கேஉரிய உயர்தனிப்பண்பு
சாதுவனிடம் மட்டும் கருணை காட்டுமா.

அவமானப்பட்ட சாதுவன் புறப்பட்டான்.

பேரலைமேல் மிதந்து வங்கம்செல்லும்
மரக்கலம் அவனையும் கூமந்தது.

வங்கத்திற் பொங்கிப் பொலியும் செல்
வமனைத்தும் திரட்டிவரவேண்டும். இது
அவனுடைய கனவு.

எமது சக்தியைத் தூச்சமென மதித்து
எம்மீது உலவுகின்ற கலங்களைப் பொடி
யாக்கவேண்டும். இது ஆர்ப்பரிக்கும் பேர
லைகளின் ஆவேசம். அவை, அந்த நடுச்சாமத்
தில் தம்திறனைக் காட்டிவிட்டன.

“சிதைவுண்ட மரக்கலத்தில் உயிரிழந்து
வர்களில் சாதுவனும் ஒருவன்” இது வதந்தி.

ஆதிரை துடித்தாள்.

“ஊரி ரேயோ! ஒள்ளமல் ஈமம்
தாரி ரோ? எனச் சாற்றினன் கழறிச்
சடலைக் கானில் தொடுகுறிப் படுத்து,
முடலை விறகின் முளியெரி பொத்தி,
‘பிங்கவென் கணவன் விணைப்பயன் உய்ப்பய்
புக்குறிப் புகுவேன் என்றவன்’”

தீயு: புகுந்தாள்!

அர்டோது.

‘படுத்துடன் வைத்த பாயற்பள்ளியும்
உடுத்த காறையும், ஓள்ளளரி உருஅது,

அடிய சாந்தமும், அசைந்த கூந்தலிற் குடிய மாலையும், தொன்னிறம் வழாது; விரைவுமலர்த் தாஸை ஒருதனி யிருந்த திருவின் செய்யோள் போன்றினி திருப்பதியுங் கொல்லா தீவினை யாட்டி யேன். யாது செய்கேன்? ”என்றவன் எங்குதிடுன்.

பத்தினிப்பெண்டின் பாரி த, வீர்ஜீ : சுத்தலைச்சாத்தனார்:

“தீயுங்கொல்லா தீவினையாட்டி யேன் யாது செய்கேன்? ” எனக் கூக்குரலிட்டுக் காட்டுகின்றார்.

“நின் பெருந்துன்பம் ஓழிவாய் நி” இது அசரிரி.

ஏன்?

மரக்கலம் உடைந்து கடலுள் அகப்பட்டது உண்மை.

“ஹார்திரை கொண்டாங்கு உய்யப்போகி, நங்க சாரனை, நாகர்வாழ் மலைப்

பக்கஞ் சேந்தனன்.” சந்திரதத்தன் எனும் வரவிகளின் மரக்கலத்தோடு வந்து

உன்முன் சாதுவன் தேரூன்றுவான் என அசரீரியில் தேற்றப்படுகின்ற அளவு போற ருதற்குரிய கற்புக்கையை ஆதிரை.

காயாசண்டிகை மணிமேகலையிடம் கூறி என்ன :

“ஆங்கனம் ஓடுகீல் ஆதிரை கையால், பூங்கொடி நூல்லாய் பிச்சைபெறு”

உடனே ஆதிரையின்,

“மணியாய் புகுந்து மனி மேகலையும் புண்யா ஓவியம் போல” நின்றாள்.

அந்த ஆழகோவியமோ பிறவித் துறவி. அவளின் கையிலிருந்த அமுதசுரபியினையும் ஆதிரைதல்லாள் கண்டாள்; தொழுதான். பக்தியோடு, “உலகனைத்தும் பசிப் பி னி அறவே ஓழிக்” என வேண்டி, ஆருயிர் மருந்தாகிய சோற்றினை அமுதசுரயில் இடுகிறுன், அமுதசுரபியில் அன்னம் பொலிகி றது. சுத்தலைச்சாத்தனாரின் அழதந்தமிழ் இன்றும் பொலிகிறது !

இலக்கியத்தின் இமயம்

விக்கு செல்வநாயம்

பாரதி பிறந்த நூற்றுண்டுதனை
பாரெங்கும் மகிழ்வுடனே கொண்டாடும் வேளையிலே...
பர்ரதிர பேரிடமொன்று செவிகளிலே விழுந்ததையா
கல்விக் கடலாம் கைலாசபதி காலமாகிவிட்டார் - என்றச்
செய்தி கேட்டு அகிலமே ஓர்கணம் அதிர்ந்தது,

தமிழ்தனை உயிர் மூச்சாகக் கொண்டு
தரணிக் கவனுற்றிய பணிகள்தான் எத்தனை
இலக்கிய உலகின் இமயமென
திறனுய்வுத் துறையின் சோபுரமென
பிறர் போற்ற வாழ்ந்த மாமேதையே
மண்ணேடு மண்ணை மாண்டு போனையோ?

இருநாடு, அதன் மக்களை இணைக்கிற பண்பாட்டை அறிந்து, அதன் நற்பண்புகளை வளியிழுத்தி, வேறு பண்பாடுகளில் ஏற்படுகின்ற வெவ்வேறு மதிப்புகளையும் அறிந்தால், தவறுன வழியில் செல்லும் அபாயகரமான அடையாளக் குறிகளைவிட்டு உண்மையான பகுத்தறி வைப்பெறும்.

லெடி ரூத் பெனடிக்ர்

‘அடியும் முடியும்’ ‘ஓப்பியல் இலக்கியம்’ திறனையவுப் பிரச்சினைகள், இலக்கியமும் திறனையவுமெனக் காலத்தால் அழியாக் காவியங்கள் பலதந்தாய் நீ ஆண்டுபல எம்முடனே வாழ்ந்திடுவாய் யான்டும் உன்னால் இன்பம் பெறலாமென - நாம் கண்ட கணவெல்லாம் காற்றேரூடு கலந்துவிட்டதே.

நான்கு வருடங்கள் நீயெனக்கு ஊட்டிய கல்வியை நாளெல்லாம் எண்ணி நயக்கின்றேன் வியக்கின்றேன் இனிமை, எளிமை, நகைச்சவை என்றிவற்றால் எல்லார் மனதையும் கவர்ந்திட்ட உன்னையா வெய்ய நோய் வடிவில் காலன் பையலே வந்து பறித்திட வேண்டும்?

கன்கதையிலே உன்னுடல் கனன்ற வேளையிலே
வழிந்திட்ட கண்ணீருக்கு வாய்க்கால போடத்தான் முடியுமா? எம்மிடையே நீயில்லையென எண்ணுகிற போதெல்லாம் விம்மிவிம்மி யழுகிறோம் வேதனையால் துடிக்கிறோம் இம்மேதினியில் உனக்கினையாக யார்இனிமேல் வருவாரையா?
பொல்லாத இவ்வுலகில் நீவாழப் பிடிக்கரமல் தான்வாழும் கைலாயத்திற்கு கைலாசபதியே உனை அழைத்தானே கடவுள்? எங்கு நீ சென்றாலும் அங்கெல்லாம் பேர்ப்பெறுவாய் மங்காது உன்சேவை மாமனியே நீ மறைந்தாலும் தங்கத் தமிழ் உள்ளவரை தரணியிலே வாழ்ந்திடுவாய்.

தலைகுளியவேண்டிய தனிமனித சண்டைகளினாலும் எழுத்தாளரைத் தனிமைப்படுத்தி தாழ்நிலைக்குக் கொண்டு செல்லும் குழு மனப்பான்மையினாலும் தக்குவ வரட்சியினாலும் பாதிக்கப்பெற்று வலுவிழந்து கிடக்கும் நவீன விமர்சன இலக்கியம் முற்போக்கு இலக்கிய இயக்க அடிப்படையில் உறுதிப்படுத்தப் பட்டால், எழுத்தாளருக்கு மாத்திரமல்லாது இலக்கிய உலகிற்கே பயன்தரும் ஓர் ஆய்வறிவுத்துறையாக மினிரும் என்பதில் ஜய மில்லை.-க. கைலாசபதி

மனித வாழ்க்கையிலே தோன்றும் பிரச்சினைகளை மையமாகக்கொண்டு, அவற்றை விவரித்தோ அல்லது விளக்கியோ அல்லது கோடிகாட்டியோ எழுதப்படும் இலக்கியப் படைப்புக்களையே பொதுவாக ‘முற்போக்கு’ இலக்கியம் என வழங்கிவருகிறோம், வறுமை, பிடிமை, அடிமைத்தனம், ஏமாற்று, சுரண்டல் முதலியன மனித வாழ்க்கையை அலைக்கழிக்கும் தன்மையை இயல்பு குன்றுமற் சித்திரிப்பதே ‘முற்போக்கு’ இலக்கியத்தின் பொதுப்பண்பாகும். சித்திரிக்கும் அழுத்தமும் வேகமும் ஆளுக்கு ஆள் வேறுபடலாம். அது அவரவர் ஆளுமையைப் பொறுத்த விஷயம்.

— ‘சிலந்தி வயல்’ சிறுகதைத் தொகுப்பு முன்னுரையில் க. கைலாசபதி

அன்மைக் காலங்களில் ‘எஸ்தி’ அவரது ‘அறுவடை’யில் மிகவும் விஷமத்தனமான அவதாருகளைப் பரப்பி வருகிறார். அதன் காரணமாக ‘தினகரன்’ ஒரு ‘மஞ்சள்’ பத்திரிகையாக மாறி வருகிறதோ என்னும் அச்சம் பலர் மத்தியில் எழாமல் இல்லை.

28-11-82, 2-1-83 ‘தினகரன்’ இதழ்களில் வெளியாகியுள்ள ‘அறுவடை’கள் கூறும் அவதாருகளின் சாரம் வருமாறு:-

- செ. யோகநாதனின் ‘இரவல் தாய் நாடு’ என்ற குறுநாவல் பரிசுக்குரியதாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்ட போதும் அது சிரால் தடுக்கப்பட்டது.
- அக் குறுநாவல் வெளியான ‘கணையாழி’ இங்கு விநியோகிக்கப்படவில்லை.

இரந்து நிற்கும்

- ‘கணையாழி’ நடத்திய குறுநாவல் போட்டியில் முத்திலிருந்து கலந்து கொண்டவர்களில் யேர்கநாதன் ஒரு வர் மட்டுமே தெரிவுபெற்றார்.

இவற்றினே ‘எஸ்தி’ சுயமாகவே கூறியிருப்பாரானால் அதனே எவரும் பொருட்டேவையில்லை. ஆனால், முதலிரு அவதாருகளையும் ‘யோக’மான எழுத்தாளரே (ஜனவரி, 81 ‘கணையாழி’யில் வெளிவந்துள்ள ‘குந்தவை’யின் சிறுக்கதையை வாசிப்பவர்கள் இந்த யோகத்தின் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்வார்கள்.) தெரிவி திருப்பதாக ‘எஸ்தி’ கூறியுள்ளார். எனவே, அதற்கான உள்நோக்கத்தை ஆராயவேண்டியுள்ளது.

மேற்படி அவதாறு தொடர்பாக நன்பர் குலசிங்கம் தினகரனுக்கு எழுதியது பிர

சுரமாகாததாலும், நன்பர் அ. யேசுராசா எழுதியது முழுமையாகப் பிரசுரமாகாததாலும், நன்பர்கள் யேசுராசா, குலசிங்கம், நான் மூவரும் சேர்ந்தே தமிழகம் சென்றிருந்தமையாலும் இதனே எழுத நேரிடுகிறது.

மார்ச் முதல் வாரத்தில் தமிழகம் சென்ற நாம் இறுதி வாரத்தில் இலங்கை திரும்பிவிட்டோம். குறுநாவல் போட்டியின் முடிவு திகதியோ 31-3-82. அப்படியிருக்க, அதற்கு முன்பாகவே பரிசுக்குரியதாகத் தெரிவுசெய்யப்படுவதும், தடுக்கப்படுவதும் சாத்தியமற்றது என்பது வெள்ளிடை மலை.

இரண்டாவதாக, திரு. தி. ஜானகிராமனை நாம் சந்திக்க விரும்பியும், அவருக்கு வேறுசில (Appointments) நியமனங்கள் இருந்தமையால், அப்பயணத்தின் போது நாம் அவரைச் சந்திக்கவே இல்லை. மேலும், அவரைச் சந்திக்க விரும்பியது, அவர்

‘இரவல் தாய்நாடு’

‘கணையாழி’ ஆசிரியர் என்பதால் அல்ல. சிறந்த படைப்பாளி என்பதற்காகவே.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக செ. யோ. குறுநாவல் அனுப்பினார் என்பதே அப்போது எமக்குத் தெரியாது,

மாருக, செ. யோ. குறுநாவல் அனுப்பியது தெரிந்திருந்து, தி. ஜா. அவர்களைச் சந்தித்திருந்தாலும்கூட, தி. ஜா. போன்ற தலைசிறந்த படைப்பாளியிடம் தெரிவுசம் பந்தப்பட்ட விஷயங்களில் தலையிடும் அளவிற்கு அநாகரிகமும், சின்னப்புத்தியும் எம்மிடம் இல்லை. அப்பிடித் தலையிடும் ஒருவனுச்சு அவர்மேல் உண்மையான மதிப்பு இல்லை என்றுதான் கொள்ளமுடியும்.

‘அடுத்து, ‘கணையாழி’ விநியோகம் பற்றியது. ‘கணையாழி’ நேரடியாகப் பலருக்கு விநியோகிக்கப்படுவதோடு, யாழிப்பானத்தில் இரு புத்தகக் கடைகளுக்கும் போடப்படுவது வழமை. செப்டம்பர், 82 ‘கணையாழி’யும் அவ்வாறே விநியோகிக்கப்பட்டது. குறிப்பிட்ட இரு புத்தகக்கடைகளிலொன்றிலிருந்தே செப். 82 ‘கணையாழி’ பெற்றுக்கொண்டதாக செ. யோகநாதனே சமீபத்தில் நேரில் என்னிடம் ஒப்புக்கொண்டுள்ளார். எனவே, இரண்டாவது அவது ரும் ஆதாரமற்றது என்பது தெளிவாகும்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, சிகரம் வைத்தாற்போல் இங்குள்ள எழுத்தாளர்களை எல்லாம் இழிவுபடுத்தும் வகையில் அமைந்தது, ‘கணையாழி நடத்திப் குறுநாவல் போட்டியில் சமூத்திலிருந்து கலந்து கொண்டவர்களில் யோகநாதன் ஒரு வரமட்டுமே தெரிவுபெற்றார்’ என்பதாகும்.

சமூத்திலிருந்து இப்போட்டியில் கலந்து கொண்டவர்கள் பட்டியலை வெளியிட்டு இக்கருத்தினைத் தெரிவித்திருந்தால்கூடப் பரவாயில்லை. நான் அறிந்தவரையில் சமூத்தின் குறிப்பிடத்தக்க படைப்பாளிகளான சண்முகம் சிவலிங்கம், எம். எல். எம். மன்கூர், ஶ்ரீதரன், க. சட்டநாதன், குப்பிளான் சண்முகன், குந்தவை, அ. யேசுராசா போன்றேர் கலந்துகொள்ளவே இல்லை. ஆக, இக்குறுநாவல் தெரிவு எந்தளவு பெருமைக்குரியது? (பிரசரத்திற்குத் தெரிவான 10 குறுநாவல்களில் ‘இரவல் நாய்நாடு’ம் ஒன்று என்பதுதான் உண்மை.)

நிலைமே இவ்வர்றிருக்க, இவ்வாரை அவதூறுகளைக் கூறுவதன் உள்ளோக்கந்தான் என்ன என்பதே கவனிக்கவேண்டியதொன்றுகும்.

மலிவாகப் புகழ் (cheap popularity) பெறுவதும், தடுக்கப்பட்டும் ‘தகுதிகண்டு’

Institute of National Studies

101/10, ஸ்ராண்லி வீதி, யாழிப்பாணம்,

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக வெளிநிலைக் கல்விச் சேவையின்
G. A. Q G. S. Q (புள்ளிவிபரவியல்), G. S. Q. (உயிரியல் விஞ்ஞானம்)
ஆகியவற்றிற்கான விரிவுரைகளும்

கொழும்பு பல்கலைக்கழக வெளிநிலைக் கல்விச் சேவையின்
FIRST IN COMMERCE, FIRST IN LAW

ஆகியவற்றுடன்

DIPLOMA IN CHEMISTRY

ஆகியவற்றிற்கான புதிய பிரிவுகளும்

நடைபெறுகின்றன.

சிரசரம் பெற்றது என்று கூறுவதன்மூலம் ஹர் அனுதாபத்தைத் தேடிக்கொள்வதோடு, அது ‘உன்னத’ப் படைப்பு என்று கூறுமற் கூறி தனக்குத் தானே விருது குட்டிக்கொள் வதுமாகும்.

இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் ‘எனக்கொல்லச் சதி நடக்கிறது’ என்றே, ‘எமது அரசைக் கலிம்கிக்கச் சதிசெய்கிறூர் கள்’ என்றிரு அரசியல் தலைவர்கள் கூறுவது சுக்ளமாகிவிட்டது. மக்களின் அனுதாபத் தீத்த் தேடிக்கொள்வதும், உண்மையான பிரச்சினைகளிலிருந்தும் மக்கள் கவனத்தைத் திசை திருப்பவுமென்றே திட்டமிட்டு எழுப் பப்படும் கோஷங்கள் இவை என்பது பல ரூக்கும் புரியும். அதற்கு ஒப்பான செயலே செ. யோ. வினதாகும். இயலாமையின் வெளிப்பாடு இத்தகையன.

1965 ஜூலை முதல் தொடர்ந்து வெளி வரும் ‘கணையாழி’யில் 1969 முதலே ஈழத்து விஷயங்கள் இடம்பெற்று வருகின்றன. வாசகர்கள் அனைவரும் அறியும்பொருட்டு, ‘கணையாழி’யில் இது வரை வெளியான ஈழத்து விஷயங்களின் பட்டியல் தரப்படுகிறது. (1977-ம் ஆண்டு இதழ்களும், வேறும் ஒரு சில இதழ்களும் கைவசமில்லாமையால், இப்பட்டியலில் விடுபட்டுப் போயுமிருக்கலாம.)

இவை தவிர, ஈழத்துப் படைப்புகள், படைப்பாளிகள் பற்றி ஆங்காங்கே பெரிதும் சிறிதுமான குறிப்புகள் வெளியாகியும் உள்ளன. ‘வண்டன் குறிப்புகள்’ என்ற சுவையான பகுதியைத் தொடர்ந்து எழுதி வரும் இருவரில் ஒரு வர் (சுகிர்தராஜா) இலங்கையர் என்று அறிகிறோம்.

மேற்படி பட்டியலைப் பார்க்கும்போது இவ்வளவு விஷயங்கள் ‘கணையாழி’யில் இடம்பெற்றுள்ளனவா என்று சிறிது பிரமிப்புக்கூட ஏற்படலாம். இவ்வளவுக்கும், சம்

பந்தப்பட்ட எழுத்தாளர்கள் எவ்வும், இன்றுவரையும் தமது படைப்புத் தடுக்கப் பட்டது என்றே, தமது படைப்பு மட்டுந் தான் தெரிவுசெய்யப்பட்டது என்றே பீற்றிக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

சமுத்திலும் இன்றுவரையும்கூட சரியாக அறியப்படாதவர் ஸ்ரீதரன். Oct. - Nov. 77 ‘கணையாழி’யில் ‘நிர்வாணம்’ என்ற அவரது நெடுங்கதை வெளிவந்தபோது ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் பர்ராட்டுப்பெற்றது. பின் Dec. 79 ‘கணையாழி’யில் வெளியான ‘ஒரு புதிய யுகத்தை நோக்கி’ என்ற ஸ்ரீதரனது சிறுகதை அந்த மாதத்தில் (அனைத்துச் சஞ்சிகைகளிலும்) வெளியான சிறுகதைகளிலேயே சிறந்ததாக ‘இலக்கியச் சிந்தனை’யினால் தெரிவுசெய்யப்பட்டு, பரிசும் பாராட்டும் பெற்றது. அதன் காரணமாக ‘இலக்கியச் சிந்தனை’யின் 1979-ம் ஆண்டு சிறந்த சிறுகதைகளின் தொகுதியான ‘அற்பு ஜீவி’யில் ஸ்ரீதரனது சிறுகதையும் இடம் பெற்றுள்ளது. இதுபோலவே, ஜூலை, 79 ‘தீபம்’ இதழில் வெளியான ச. முருகானந்தனின் ‘மீன் குஞ்சுகள்’ என்ற சிறுகதையும் அம்மாதத்தின் சிறந்த சிறுகதையாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டு, ‘அற்பு ஜீவி’த் தொகுதியிலும் இடம்பெற்றுக்கொண்டது.

‘கணையாழி’ தவிர, 4-1-ம், 3-ம், 4-ம் இதழ்களிலும் முறையே அ. யேசுரரசாளின் சங்கதைகள், சாந்தன், உமா வரதராஜன் துசிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இதுபோலவே, தீபம், நடை, படிகள், சிகரம் என்று பல சஞ்சிகைகளிலும் ஈழத்துப் படைப்புகள் இடம்பெற்று வந்துள்ளன; வருகின்றன.

தமிழகத்திலும்கூட இல்லு அதிகமான சஞ்சிகைகளில் இடம்பெற்றுள்ள ஒரே ஒரு ஈழத்து எழுத்தாளர் என்றால் அது காவலார் ஜெகநாதன்தான். அவர் சிறுகதைகள்

வெளிவந்த சஞ்சிகைகளின் பட்டியலே நீண்ட தொன்றுகும்.

இவை மூலம், ஈழத்து எழுத்துகள், தமிழகத்திலும் அறியப்பட ஏதுவாகிறது என்பதும், மாறிவரும் சூழலில், தமிழகச் சஞ்சிகைகளும் ஈழத்து எழுத்தாளர்களையும், எழுத்துகளையும் மதிக்கின்றன என்பதுநான் முக்கியம்.

அதனை மறந்து, அப்படி வெளியான காரணத்தினாலேயே ஒரு படைப்பு உன்னது மானது என்று கருதத் தேவையில்லை. இன்று வரை, வேறு யாரும் அப்படி அலட்டிக் கொண்டதாகவும் தெரியவில்லை.

இந்த நேரத்தில் மற்றுமொரு முரண் பாட்டினையும் குறிப்பிடாமலிருக்க முடியாது. தமிழனத்தின்மீது அரசுப் பேரினவாதத்தின் ஒடுக்குமுறைகளைக் கண்டிக்கும் பாத்திரங்களைக்கொண்ட ‘இரவல் தாய்நாடு’ குறுநா

வலைத் ‘தயாரித்து’ செ. யோ. வும் ‘எஸ்தி’ யும் இப்போது தமிழினத்தின் ஒடுக்கு முறையை எதிர்க்குமுகமாக எழுத்தாளர்கள் தங்களுக்குச் சமீபத்தில் அறிவிக்கப்பட்ட சாகித்திய மண்டலப் பரிசினை ஏற்கக்கூடாது என்ற வேண்டுகோளுக்கு எதிரான பிரசாரங்களை மேற்கொண்டுள்ளார். ஆக இவர்களின் போலித்தனம் தெரியவரவில்லையா? இதுபற்றிய விரிவான விமர்சனம் முன் வைக்கப்பட்டுதல் அவசியம்.

ஆக, ஆரம்பத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டது போன்ற ஆதாரமற்ற அவதாருகளைக்கூறிப் பிற எழுத்தாளர்களுமேல் ‘சேற்றை வாரி’ எறிந்து, தன்னை உயர்த்திக்கொள்ளாமல் இருப்பது செ. யோ. வுக்கு நல்லது. ஆதாரமற்ற அவதாருகளை அப்படியே ஏற்று, எஸ்தி ‘அறுவடை’ செய்யாமலிருப்பது தினகரலுக்கும் தமிழுலகுக்கும் நல்லது.

இ. பத்மநாபன்

15-1-83

1. அ. யேசுராசா: பெருமிதம் (கவிதை) October '69
2. அ. யேசுராசா: வா! (கவிதை) Aug. 70
3. எம். ஏ. நு.: மான்: சதுப்பு நிலம் (சிறுகதை) Oct. - Nov. 70
4. அ. யேசுராசா: உறக்கம் (கவிதை) Dec. 70
5. மு. சடாட்சரன்: வீரம் (கவிதை) Mar. 71
6. இ. பத்மநாபன்: கணையாழி விமர்சனம் Mar. 71
7. திக்குவல்லை கமால்: குழந்தை (கவிதை) Apr. 72
8. பா. ரத்நஸ்பாதி அய்யர்: முதலிரவு (கவிதை) June 72
9. பா. ரத்நஸ்பாதி அய்யர்: இரு கவிதைகள் Oct. 72
10. திக்குவல்லை கமால்: இரு கவிதைகள் May 73
11. , , : கடிதம் Oct. 73
12. , , : முடி வளர்ப்பு (கவிதை) Oct. 73
13. ஷெல்.ப்: ஈழத் தமிழ்ச் சிறுகதை மனிகள் (விமர்சனம்) Nov. 73
14. சாந்தன்: பெரிய மனிதன் (சிறுகதை) Dec. 73
15. திக்குவல்லை கமால், இரு கவிதைகள் Apr. 74
16. இ. இராசரத்தினம்: இரு கவிதைகள் Aug. 74
17. இ. பத்மநாபன்: கணையாழி 9-ம் ஆண்டு விமர்சனம் (பரிசு பெற்றது) Sept. 74

18. பா. ர. அய்யர்: அம்மாசி பிரஜா உரிமை அடைகிறுன் (சிறுகதை) Nov. 74
19. பா. ர. அய்யர்: இரு கவிதைகள் May 75
20. ஷல்.பி.: சாந்தனின் 'ஒரே ஒரு ஊரி லே' (விமர்சனம்) June 76
21. சாந்தன்: நீக்கல்கள் (சிறுகதை) Dec. 76
22. யேனு மனோகரன்: ஆறு கவிதைகள் Dec. 76
23. ஸ்ரீதரன்: நிர்வாணம் (நெடுங்கதை) Oct. - Nov. 77
24. அ. யேசுராசா: இரு கவிதைகள் Ap. 1,78
25. இ. இராசரத்தினாம்: அதிசயம் (கவிதை) June 15, 78
26. சாந்தன்: தொடர் ச்சி (சிறுகதை) July 1, 78,
27. மேமன்கவி: யாரைப் பிடிப்பது..... (கவிதை) Aug. 78
28. சொற்களில் கண்ட சித்திரங்கள் (தொகுப்பு) Sept. 78
29. சி. சிவசேகரம்: மூன்று கவிதைகள் Jan. 79
30. மாத்தீஸ் சோமு: மூன்று கவிதைகள் Mar. 79
31. மேமன்கவி: மூன்று கவிதைகள் Mar. 79
32. அ. யேசுராசா: ஒரு பாலை.வீடு (நாடக விமர்சனம்) June 79
33. ஜவாத் மரைக்கார்: சிங்களத் தீவினிலே பாலம் அமைக்கும் (கட்டுரை) July 79
34. மேமன்கவி: மூன்று கவிதைகள் Aug. 79
35. ஏ. ஆர். ஏ. ஹெலிர்: யாசகன் (கவிதை) Dec. 79
36. ஸ்ரீதரன்: ஒரு புதிய யுகத்தை நோக்கி (சிறுகதை) Dec. 79
37. அ. யேசுராசா: சூழலின் யதார்த்தம் (கவிதை) Ap. 80
38. அ. யேசுராசா: காதல் தொற்றிச் சில வரிகள் (கவிதை) May 80
39. ச. முருகானந்தம்: புலி (சிறுகதை) May 80
40. பேனு மனோகரன்: மூன்று கவிதைகள் June 80
41. பானியல் அன்ரனி: கட்டுகள் (சிறுகதை) July 80
42. பேனு மனோகரன்: கவிதை July 80
43. காவலூர் ஜெகநாதன்: மாற்றங்கள் (சிறுகதை) Aug. 80
44. உமா வரதராஜன்: சின்னங் சிறகுகள் (சிறுகதை) Dec. 80
45. சாந்தன்: விலகிப் போகிறவன் (சிறுகதை) Jan. 81
46. குந்தவை: யோகம் இருக்கிறது (சிறுகதை) Jan. 81
47. சி: பாராட்டுப் பலவிதம் (கடிதம்) Feb. 81
48. காவலூர் ஜெகநாதன்: கானல் மீன்கள் (சிறுகதை) Ap. 81
49. ஹம்ஸத்வனி: இரு கவிதைகள் July 81
50. வடகோவை வரதராஜன்: மலினப்பட்ட (சிறுகதை) Aug. 81
51. ஹம்ஸத்வனி: மௌனக்கவிதை Sept. 81
52. கல்லூரன்: காவடிகள் (கவிதை) Jan. 82
53. பேனு மனோகரன்: மூன்று கவிதைகள் Feb. 82
54. காவலூர் ஜெகநாதன்: மங்கையாய்ப்... (சிறுகதை) Mar. 82
55. கல்லூரன்: பழுத்த ஓலைகள் (கவிதை) Nov. 82
56. மு. சடாசரன்: கரையல் (கவிதை) Nov. 82

உங்களுக்கு உதவிபுரிய எங்களுக்கு ஆதரவளியுங்கள்!

மில்க்வெற் தயாரிப்புகளுக்கு நிங்கள்
தரும் ஆதரவின் பயன்

மாவசதி, வாய்ப்பு, பயன்கருதி மரங்களை நடுதல்

அ பனைவளம் பெருக்கிப் பயன்பல பெறுதல்

அ பசனைதரும் செடிகள் மரங்களை உண்டாக்கல்

அ ஊர்கள்தோறும் குளங்களை ஆழமாக்கி நீரைத்தேக்குதல்

அ சனசமூக நிலையங்களில் வாசிக்க வழி செய்தல்

அ பக்திநெறியிற் பரமணிப் பணிந்துவாழப் பயிற்றுதல்

அ எல்லோரும் எல்லோருக்கும் கேட்க வேசெய்தல்

அ வள்ளுவர் நெறியில் வையகம் வாழ வழி வகுத்தல்

அ எல்லோரையும் யோகாசனம், பயில வைத்தல்

மில்க்வெற் சவர்க்காரத் தொழிலக்ஷ்மி

தயாற்பெட்டி இல: 77 யாழ்ப்பாணம்

தொலைபேசி: 23233

இறுதிக் காலமிது!

ரிசி

ஓட்டை உடைசல்கள்
ஊழல்கள்
வால் பிடிப்புக்கள்
சுரண்டல்கள்
ஓ!... இது என்ன சாக்கடை!

அபிவிருத்தியா .. திட்டங்களா...
ஜனநாயகக் கோபுரமா...
ஆலயங்களா... கடவுள்களா...
ஆறுதல் வார்த்தைகளா...
இரும்பால் குறிச்சட்டு
முதுகையும் தடவுவதா?
பிரச்சினைகள் எங்கோ
தீர்வுகள் இப்பிடியா
எத்தனை நாளைக்கு இந்த
மொற்று வித்தைகள்

சமுதாயமா ... கூட்டுவாழ்க்கையா...
குடும்பமா...
சட்டங்களா ... நியாயங்களா...
உடைக்கப்பார் வேண்டிய
ஏனியச் கோட்டைகள்
வெள்ளையடிக்கப்பட்ட கல்லூரிகள்
உள்ளே
உயிரற்ற சடலங்கள்

அழுதிருயா?
ம .. நன்றாக அழு
விரைவில் அழுதுழுடி
கவிழ்க்கப்படவேண்டிய
உன் சம்பிரதாய ஒடங்களின்
இறுதிக் காலமிது
இறுகப் பிடித்துக்கொள்!

- Coca - Cola

Kilinochchi -

@ Coca - Cola

© Fortallo - போட்டல்லோ

© சரோகு

'நாகம் அக்ரே ஹெட்ஸ'

'சிங்கம் மார்க் குவிர்பானங்கள்'

ஆகியோரின் ஏக விநியோகல்தர்கள்

ஆர். எம். எஸ்.

நாகம் ஸ்

அக்ரே ஹெட்ஸ (adalo)

ஹெட் சென்றர்

கண்டி வீதி,

2-ம் கட்டை,

கிளிநோக்டி.

முரசு மோட்டை,

உரிமை:

பரந்தன்.

எஸ். கணேசமுரத்தி

குவலயான

நிங்கள்

நாடும்

© சிற்றுண்டி வகைகள்

© சிற்றுண்டி வகைகளுக்கும்

© தரமான தேநீர்

© குவிர்பானங்கட்கும்

© அதிசிறந்த குவிர்பானங்கள்

தரமான

© பிள்கட் வகைகள்

நிலையம்

© சாம்ப்புச் சாமரங்கள்

இத்தனைக்கும்

சாரதா கல்பார்

பஸ் நிலையம்

கிளிநோக்டி

நியூ மோகன் கல்பார்

பஸ் நிலையம்

கிளிநோக்டி

THE MEHANDAN PRESS LIMITED

COMMERCIAL ARTISTIC and MULTI COLOUR OFF-SET,
LETTER-SET, LETTER-PRESS, PRINTERS.

Dealers and Specialists in:

CALENDARS

DIARIES

DOCUMENTARY and LEATHER GOODS

VARNISH PICTURES

161, Sea Street, Colombo II. Phone: 29345

Branch: 144, STANLEY ROAD, JAFFNA.

தொலைபேசி: 23711

தந்தி: முருாம்

கல்க சன்ஸ

147, ஸ்ரான்லி விதி, யாழ்ப்பாணம்

எம்மிடம்

கட்டிடப் பொருட்கள்

C. I. C. பெயின்ற் வகைகள்

S. L. O. பைப் வகைகள், இணைப்புக்கள்

விவசாய இரசாயனப் பொருட்கள்

இரும்பு - தகர - கல்வெளிஸ்ட் சீற் வகைகள்

கல்வெளிஸ்ட் பைப் வகைகள்

அரிசி ஆலை இயந்திரங்கள் - உதிரிப் பாகங்கள்

அனைத்தையும்...

மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

இச்சஞ்சிகை "மேகம்" இலக்கிய வட்டத்தினருக்காக இலக்கம் 8/2, சிவன்மேலில் தெற்கு விதி, திருவெந்வெலி, யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த திரு. கணபதி கணேசன் ஆவர்களால் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.

அச்சப்பதிவு: சோழன், 109, கன்னுதிட்டி விதி, யாழ்ப்பாணம்.